

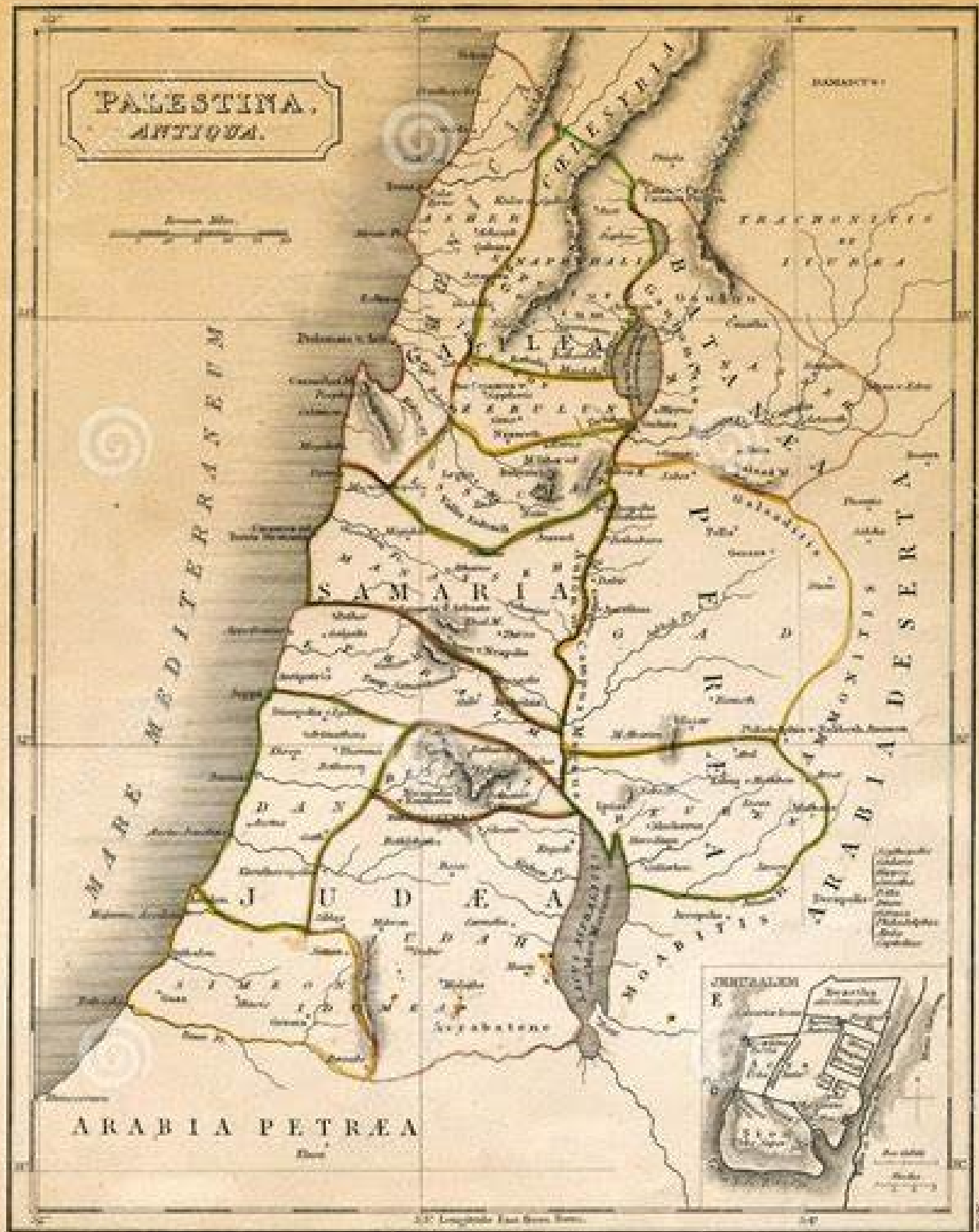

Reagovanje Arona Albaharija na tekst u NIN-u :

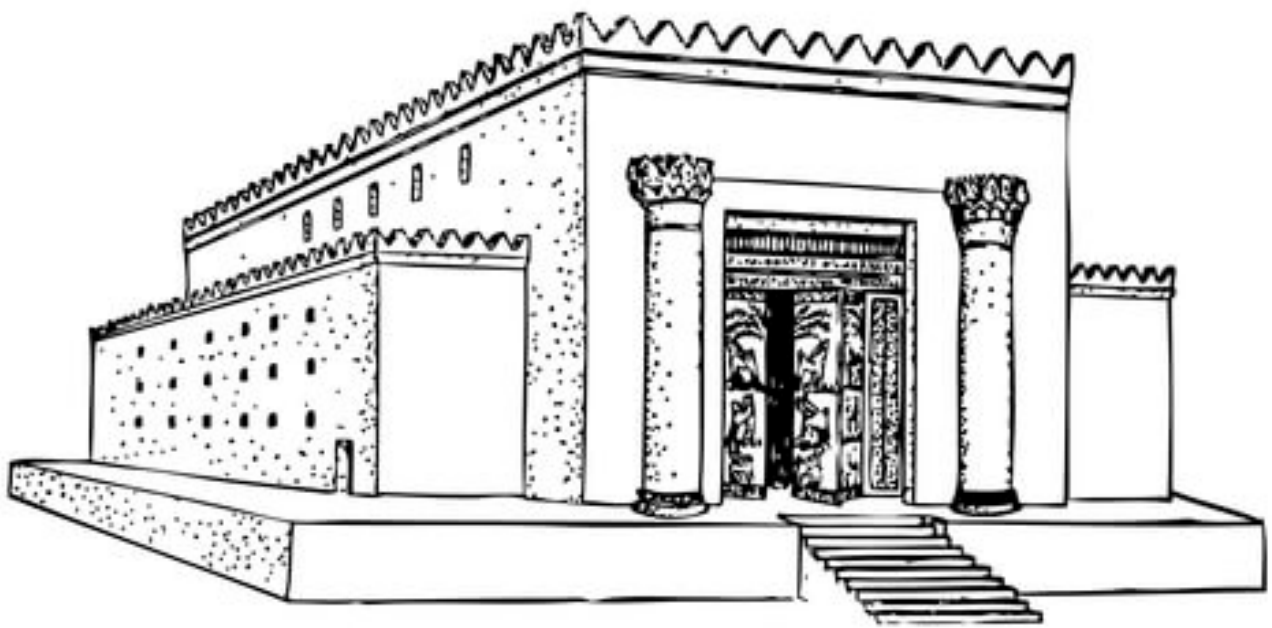
*„Daleko od istorijske istine – Jerusalim nije
jevrejska prestonica tri hiljade godina...”*

BEOGRAD 2014

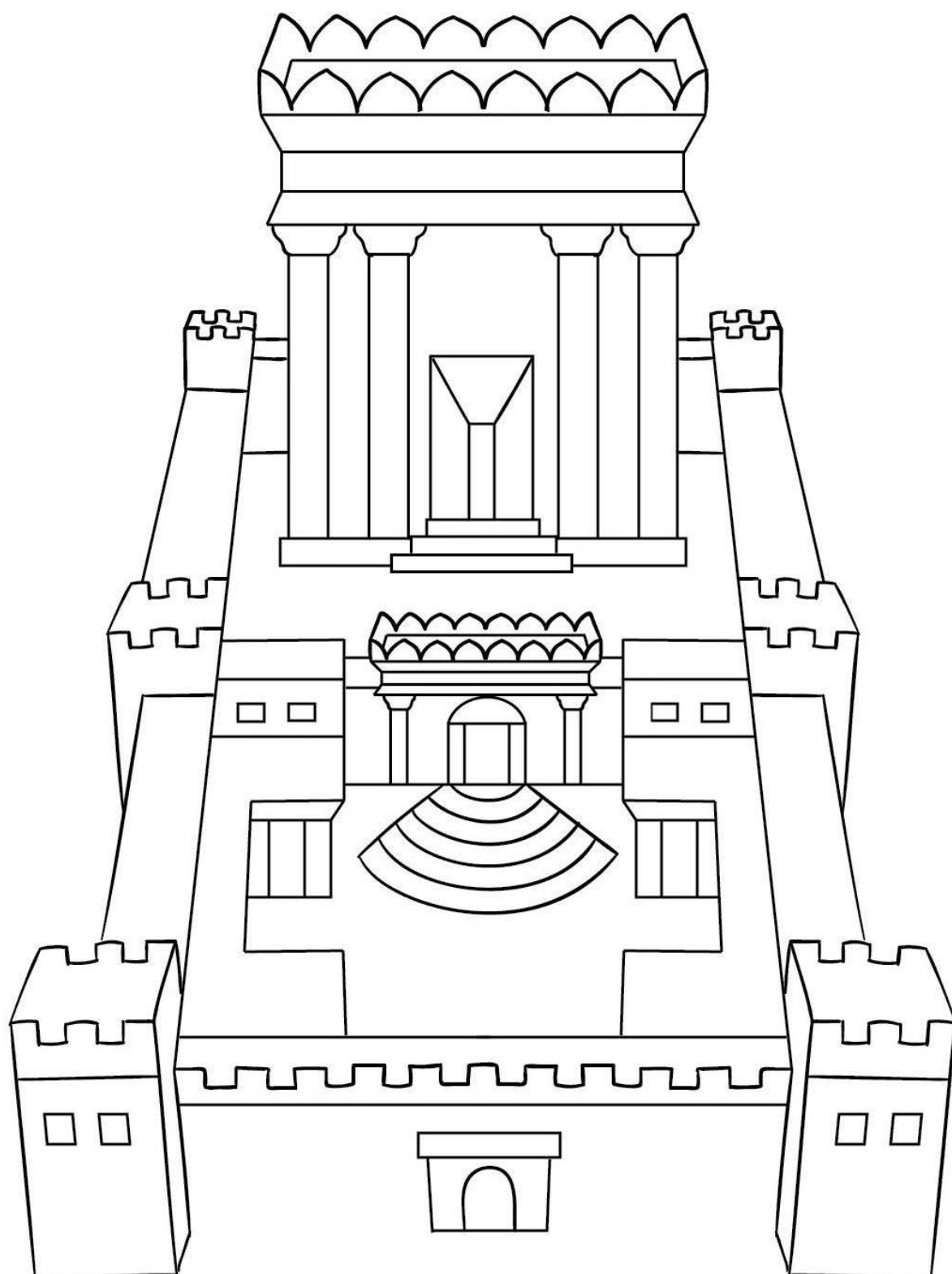

PALESTINA.
ANTIQUA.

Skica „Prvog (Solomonovog) jevrejskog Hrama“ u Jerusalimu,
iz vremena 10. veka p.n.e.

Skica „Drugog (Herodovog) jevrejskog Hrama“ u Jerusalimu, iz vremena
1. veka nove ere

U vašem cenjenom časopisu NIN, broj 3324, od 11. septembra 2014., u rubrici „U fokusu / Reagovanja“, čitamo tekst vašeg gosta g. Dušana Simeonovića, ambasadora u penziji i člana Foruma za međunarodne odnose.

G. Simeonović u tekstu koji naslovljava „*Daleko od istorijske istine – Jerusalem nije jevrejska prestonica tri hiljade godina...*“, daje svoje komentare na ranije objavljeni intervju u vašem listu sa izraelskim i palestinskim ambasadorima u Beogradu („*Osuđeni jedni na druge*“, NIN. 4. septembar).

Ne želim ulaziti u komentar motiva za iznete stavove i viđenja g. Simeonovića u njegovom tekstu, na šta on kao autor i građanin svakako ima pravo. Ali pošto je njegova reč i izneti podaci „otišao u eter“, ipak želim dati određene važne i relevantne faktografske, istorijske i pravno-političke **dopune** i **ispravke** većeg dela njegovih stavova i podataka iznetih u tom tekstu. Time želim osporiti isključivost, posebno samog naslova, njegovog komentara, „*Daleko od istorijske istine...*“.

Napominjem da uz sve dostupne izvore, strane i domaće, za istorijske činjenice koje navodim posebno koristim i kod nas dostupne knjige „*Jevrejstvo i Izrael*“, autora Vojimira M. Šobajića (šefa diplomatske misije SFR Jugoslavije u Izraelu, od 1964. do 1967.g.) i „*Biblijski atlas*“, engleskog istoričara i autora Pola Lorensa, izdanje 2008, Mono i Manjana. A tu je i celi niz drugih knjiga i naslova, kao relevantnih izvora nespornih istorijskih činjenica.

U komentaru o „istorijskoj (ne)istini o Jerusalemu kao tri hiljade godina jevrejskoj prestonici“ g. Simeonović, osporavajući i negirajući to, kao relevantne pominje „samo“ prve 73 godine političke vlasti Jevreja (jevrejskih kraljeva Davida i Solomona) nad ovim gradom.

Međutim, da li svesno ili nesvesno, ili iz neznanja, on ne pominje i sledeći milenijumski (hiljadugodišnji) period postojanja prvo dve, a potom jedne jevrejske države – Izraela i Judeje, na tom prostoru i sa Jerusalemom kao glavnim gradom. One su, uz povremena osvajanja Asiraca, Vavilonaca, Perzijanaca, Grka i Rimljana, ali svakako uz potpunu političku prisutnost Jevreja **trajale neprekidno skoro 1140 godina**, a ne kako g. Simeonović NETAČNO kaže „samo 73 godine“.

Dakle, **kao potpuno samostalne jevrejske države** opstajale su i postojale i u sledeća vremena (osim pomenutih „samo 73 godine“):

- vladavina 20 kraljeva jevrejske države **Judeje**, sa Jerusalemom kao glavnim gradom i političkim i administrativnim centrom, u vremenu od 930. do 586.g.p.n.e. (**344 godine**),
- kraljevina **Izrael**, sa Samarijom (Šomronom) kao glavnim gradom, postojala je paralelno sa Judejom (dakle kao čak druga od dve

istovremeno postojeće jevrejske države) u vremenu od 930. do 722. godine p.n.e. Ukupno **208 godina**,

- period jevrejske dinastije Hašmonejaca od 166. do 37.g.p.n.e. (**130 godina**),

- period dinastije Heroda od 37.g.p.n.e. do 95.g. (**132 godine**),

- Drugi jevrejski ustanak **132-135. godine**.

Od vremena tog Drugog jevrejskog ustanka protiv Rimljana g. Simeonović naglašava jevrejsku odsutnost s ovog područja „gotovo u potpunosti“.

I to jednostavno istorijski nije tačno. Jevreji su SVO VREME i nakon proterivanja velikog broja svojih sunarodnjaka i dalje činili veliku VEĆINU stanovništva na celom prostoru Judeje...koja se tek od 135. godine naziva – imenuje kao 'Palestina'.

I pored masovnog ubijanja Jevreja od strane okupatora Rimljana (posle poraza u jevrejskom ustanku 132-135. godine^{1*}), i proterivanja velikog broja njih iz Judeje, Jevreji su **i dalje činili većinu stanovnika** u skoro svim urbanim centrima i gradovima od tada zvane Palestine. Pa tako u Cezareji, Šilu, Šekemu/današnji Nabulus/, Megidu, Javneu, Aradu, Hebronu, Betlehemu, Berševi, Tiberijas, Sefadu/ Cfatu, itd. A pogotovu u ruralnim seoskim poljoprivrednim sredinama u celoj Judeji, Samariji (Šomronu), Galileji i na Golanu.

Kontinuitet prisustva Jevreja u tom vremenu ogleda se i u sledećem.

- Već **362.** godine car Julijan Apostat dozvoljava Jevrejima da se ponovo vrate i žive i u Jerusalemu, a u samoj Palestini po selima i manjim mestima su i dalje većinsko stanovništvo,

- Od **614. do 629.** g. (15 godina) Jevreji dobivaju i političku i vojnu upravu nad Jerusalimom i okolinom, kada ih kao saveznike Perzije u ratu protiv Vizantije predvodi Nahemia ben Hasiel, koji je 608. godine imenovan za lidera jevrejske vojske od 20.000 vojnika, koja 614. godine zajedno sa perzijskom vojskom ulazi i oslobađa Palestinu od Vizantije.

- **1099.** godinu kada Krstaši osvajajuću Jerusalim, u gradu zatiču i ubijaju između 4.000 i 5.000 hiljada Jevreja i ruše njihove sinagoge u Jerusalimu,

- Ipak i posle toga, za vreme samih Krstaša i njihove uprave Jerusalimom, u prostoru Davidove tvrđave u Jerusalimu konstantno živi oko 200 Jevreja bojadžija, što je sa porodicama bilo bar oko 1.000 ljudi,

^{1*} Prema istoričaru Kasiju Dio (Cassius Dio) u Trećem jevrejsko-rimskom ratu bilo je oko 580.000 ubijenih Jevreja - oko 200.000-400.000 vojnika, i ostalo civili (Lawrence Keppie, Legions and Veterans: Roman Army Papers 1971-2000, Stuttgart: Franz Steiner Verlag, 2000, 228-229).

- **1212.g.** u Jerusalemu živi i deluje 300 rabina,
- **1267.g.** poznati rabin Ramban (Rabi Moše ben Nahman) osniva sinagogu, najstariju i dan-danas aktivnu sinagogu u Jerusalemu, koja po njemu nosi i ime.
- **1700.** godine, 1.000 Jevreja Jerusalema pod zajam prikupljaju pare i počinju gradnju najveće sinagoge u gradu, sinagoge Hurva (Nada). Ista postoji (obnovljena je) i u funkciji je i danas, i tako dalje.

Dakle, evidentno je neprekidno prisustvo Jevreja u Palestini, i to u ne malom broju, kroz celo vreme njene okupacije od strane raznih osvajača: Rimljana, Vizantinaca, Arapa, Turaka, Britanaca/Engleza.

A što se brojeva tiče, radi razumevanja ukupne materije jevrejsko-palestinskih odnosa, smatram važnim pomenuti i sledeće:

- Prvi zvanični popis stanovništva Jerusalima obavlja turska okupaciona vlast, **1844.** godine, i konstatuje da u Jerusalimu živi 7.120 Jevreja, 5.760 muslimana i 3.390 hrišćana (Encyclopedia Britannica – quoting Turkish census). **Dakle, Jevreji su većinsko stanovništvo u Jerusalimu!** Prema Turskom (muslimanskom) popisu!

Od te godine i faktički prvog merodavnog popisa stanovništva, pa sve do danas, **Jevreji su konstantno većinska populacija u Jerusalimu. Dakle, već 180 godina.**

- **1876.** godine turske vlasti vrše novi popis stanovništva. Jevreja ima 12.000, muslimana 7.560 i hrišćana 5.470 (The Living Guide Indicator de la Terre-Sainte, France, 1896.). **Jevreji su ponovo i tada većinska populacija u Jerusalimu.** I ponovo popis rade turske okupacione vlasti!

- **1922.** godine, i engleska mandatna uprava (koju je Engleska dobila nad Palestinom od Lige naroda) vrši svoj prvi popis stanovništva u Jerusalimu i ustanovljava da Jevreja ima 33.971, muslimana 13.411 i hrišćana 4.699 (Report & General Abstract of the Census by British Mandate, Jerusalem, Government Printe, 1932.). **Dakle, i ponovo Jevreji najbrojniji!**

- **1931.** godine u Jerusalimu ima 51.222 Jevreja, 19.894 muslimana i 19.335 hrišćana (E.Mills, Census of Palestine for Jerusalem, Jerusalem, 1932.).

- **1946.** godine prema proceni, u celoj Palestini ima 1.269.000 Arapa i 608.000 Jevreja (vidi: „Jugoslavija stupa na Bliski istok“, Vladimir Petrović, Institut za savremenu istoriju, Beograd, 2007.). Dakle 32 % Jevreja u celoj Palestini.

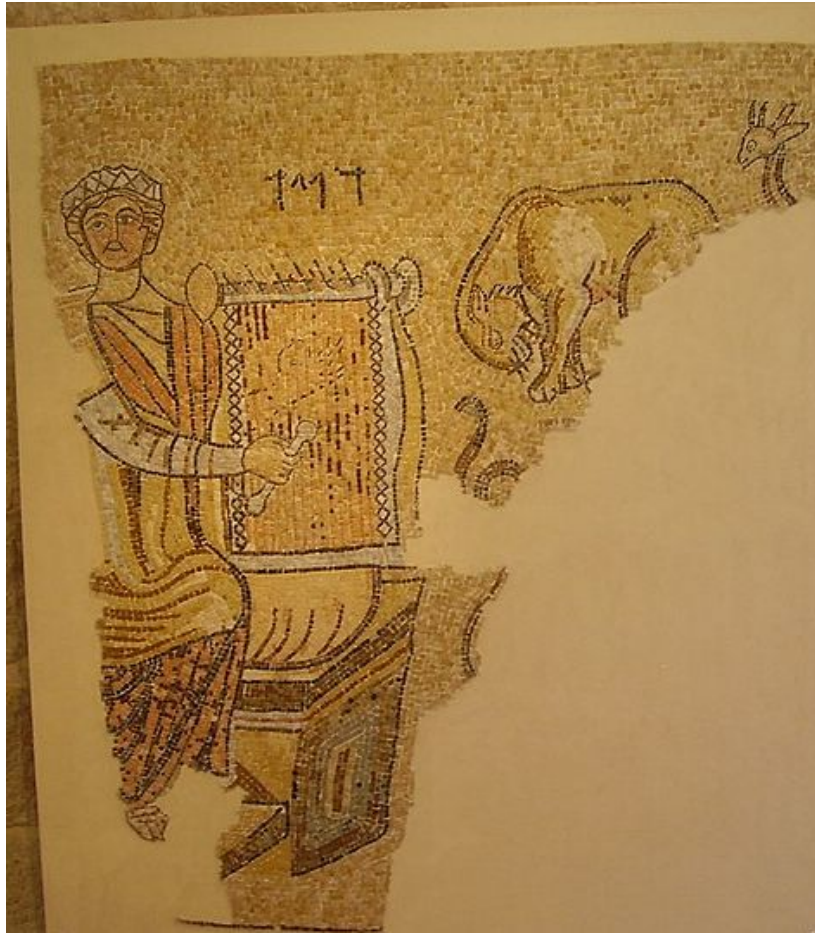
Verovatno, istorijski-naučno najnekompetentnija i **potpuno netačna konstatacija** u tekstu g. Simeonović je navođenje porekla palestinskih Arapa, kao „*potomaka Kanaićana i Filistinaca*“!!!

Ako su današnji Palestinci Arapi, a SVI se slažu da jesu, onda oni nikako ne mogu biti potomci Filistejaca, koji su grčki narod poreklom sa južno Egejskih obala i ostrva, verovatno Krita, poznati u istoriji kao jedan od „naroda sa mora“. Spadaju u [ahejsku](#) skupinu [helensko-grčkih naroda](#) koju su [dorska](#) plemena proterala s [Egejskog mora](#). Oni su u svom drugom talasu napada, pobedili i opustošili Hetitske zemlje i ostrvo Kipar, a Egipat su napali u osmoj godini vladavine faraona Ramzesa III (oko 1190. godine p.n.e.). Pošto su vojnički odbijeni, **naselili su se** (kao stranci - došljaci) u područje gradova Aškelona, Ašdoda, Gata i Gaze (dakle Gaza postoji kao biblijski grad i prije njih! A pogotovu nema nikakve istorijske veze sa Arapima), porazivši te kanaanske gradove, a osnovali su grad Ekron. Tim gradovima su vladali njihovi vladari koji su se zvali *seranim*. **Kod njih je bio jak minojsko–mikenski (grčki) kulturni uticaj**, ali postepeno su potpali pod semitski uticaj, kako jezikom kojim su govorili (srodno aramejskom) tako i po pismu kojim su se služili (od 9. veka pre nove ere feničko – hebrejskim). Brojni ritualni **objekti koje su gradili bili su pod jakim egejsko – grčkim uticajem**.

Jevreji ih nazivaju *Plishtim, Peleshet, Palashtu* (Filistejci), prema imenu malog antičkog naselja na ostrvu Krit.

I još nešto, Filistejci **nikada** nisu vladali teritorijom Judeje, kako nam kaže u svom nabranjanju g. Simeonović („*da bi zatim ovi prostori periodično menjali svoje gospodare – Filistinca,...*“) već su uvijek naseljavali samo uski pojas teritorija (današnje) Gaze.

Kada već pominjem Gazu, pomenuću da je **najstariji verski objekat** neke od monoteističkih religija (judaizma, hrišćanstva, islama) **u Gazi, jevrejska sinagoga iz 508. godine**. Još jedan trag i dokaz stalnog vekovnog kontinuiranog prisustva Jevreja na ovom prostoru (slika na sledećoj strani).

Motiv sa podnog mozaika sinagoge u Gazi iz 508. godine (sa početka 6. veka) sa prikazom lika jevrejskog kralja Davida kako svira liru. Iznad lire se vidi ispis hebrejskim slovima njegovog imena 'David'

Sa istorijske scene Filistejci nestaju pre oko 2.500 godina, asimilujući se ponajviše među Jevreje. Toliko o Filistejcima!

Arapci na ovaj prostor dolaze osvajanjem, i to tek oko 1140 godina kasnije. Dakle, 11 i po vekova kasnije!!!

Ako bi prihvatili logiku navedenu u tekstu g. Simeonovića o današnjim Palestincima kao „*potomcima Kanaćana i Filistinaca*“, onda proizilazi da su današnji Palestinci – ustvari Grci ili bar grčkog porekla. A to je, dozvolićete, istorijski i činjenično apsolutno i potpuno neutemeljeno, netačno i istorijski neprihvatljivo!

To da Palestinci vode poreklo od Filistejaca, zagovarao je još i pokojni palestinski vođa Jaser Arafat, a aktuelni politički reprezent Palestinaca Saeb Erakat, skoro se „setio“ svog porekla koje, kaže „*seže do 10.000 godina starih Kananaca*“. Interesantno je da Arafat nije ni rođen u Palestini nego u Kairu (dakle Egipćanin je!!!), a Erakat čak nije ni Arapin (Beduin je).

Uzgred, ni veliki „arapski“ osvajač Jerusalima, Saladin, **nije bio Arapin nego Kurd**, koji je u Jerusalim došao sa prostora današnjeg Iraka, dakle koji je rođen i živeo preko 1000 (hiljadu) kilometara daleko od Palestine.

Ovoj priči o palestinskom poreklu, svakako treba dodati i ovogodišnju izjavu aktuelnog palestinskog vođe Mahmuda Abasa, povodom Božićne poruke u Betlehemu, da je „*Isus Hrist, iz palestinskog grada Nazareta, bio palestinski glasnik koji je postao zvezda vodilja za milione ljudi širom sveta, i koji se borio za slobodu Palestine tada, kao i mi Palestinci sada*“!!!

Na stranu to što je Isus rođen u Betlehemu (Vitlejemu), a ne u Nazaretu, kako kaže palestinski vođa, treba pomenuti da tu izjavu daje baš u Betlehemu, biblijskom **jevrejskom gradu koji i dan danas nosi svoje hebrejsko jevrejsko ime** (*Beit* – kuća, *lehem* – hleb, „kuća hleba“). Takođe, treba naglasiti da je Nazaret u vreme Isusova rođenja „**bio grad u jevrejskoj državi i kraljevini Judeji**“, a ne, kako g. Simeonović kaže 'Palestini', koja će to (hebrejsko) ime dobiti tek 135 godina kasnije (skoro vek i po kasnije). Konačno, ime Isus nije njegovo rođeno originalno ime, već samo grčki prevod **njegovog hebrejskog imena Jošua**!!! Imena koje i danas nose hiljade Izraelaca!

Da li **zaista** nekome u 21. veku, treba objašnjavati da **Isus nikako nije mogao biti, niti je bio 'Palestinac'** !!!??? Na veliku žalost nekih, i on i „majka Božija“ Marija (hebrejski Mirjam) i svih dvanaest apostola, **bili su Jevreji, a nikako Palestinci**, to jest pripadnici, kako g. Simeonović istorijski netačno kaže „*autohtonog domorodačkog stanovništva...koje je kontinuirano živelo na tom prostoru*“. Dakle, ponovo i ponovo **netačna, neistinita** i istorijski **neutemeljena** izneta interpretacija!

A ako neko, pa i g. Simeonović, slučajno i dalje ima sumnju, neka uzme Bibliju, bilo Stari ili Novi (hrišćanski) zavet^{2*}, pa će videti da odrednicâ ili pojmova „Palestina“ ili „Palestinci“, u to vreme (kako on kaže „*autohtono...*“) **nema čak ni kao geografskog pojma, a pogotovu ne kao naroda**.

A Jevreja... i u Starom i u Novom (hrišćanskom) zavetu u toj istoj Bibliji ima direktno punim imenom pomenuto 278 puta, a pojmova ili odrednica „Izrael“ ... „Izraelci“ (Izrail...) kao zemlje, države ili kao naroda, navedeno i pomenuto **3.268 puta**!!!

Posebno naglašavam hrišćanski Novi zavet, koji je nastajao u relativno novijem istorijskom vremenu od 50-te (*Pavlova Prva poslanica Solunjanima*) do najstarijeg od četiri jevanđelja – *Markovog jevanđelja*,

^{2*} BIBLIJA ili SVETO PISMO Starog i Novog Zavjeta, preveo Stari Zavjet Đura Daničić / Novi Zavjet preveo Vuk Stefanović Karadžić, (Beograd: Glas mira, 2008), štampano i elektronsko izdanje: <https://traganja.org/wp-content/uploads/2018/07/biblija.pdf> .

pisanog između 60. i 70. godine nove ere. Dakle, u vreme neposredno nakon života i smrti Isusa Hrista.

I nigde pomena 'Palestine' i 'Palestinaca'!

Ali Jevreja i Izraela, DA !!!

Ali ako neko, pa ni g. Simeonović, slučajno ne veruje Bibliji, neka uzme **Kur'an**, muslimansku - Alahovu *dželešanum* - najsvetiju knjigu i učenje poslanika Muhameda^{3*}, koja se pojavila u istorijski mnogo kasnijem periodu (sedam vekova kasnije - sredinom 7. veka naše ere), pa neka i u njoj pokuša da nađe odrednice „Palestina“ ili „Palestinci“ ...?!?

Neće ih naći pomenute niti jedan jedini put, **jer ih**, jednostavno, **kao naroda u to vreme NEMA, niti postoje pa ih dakle ni Kur'an ne pominje!**

Ali zato, u toj istoj muslimanskoj najsvetijoj knjizi Kur'anu, napisanoj dakle u 7. veku nove ere, koju je dao napisati utemeljitelj islama i muslimanske vere, poslanik Muhamed, a u kojoj se nigde ne pominju 'Palestina' i 'Palestinci' ... **Jevreji** se u Kur'anu, na tom prostoru, **pominju 56 puta ...**, a **Izrael i Izraelci (Israi...) 51 put !!!**

I ko je onda tu AUTOHTON ... ili kako g. Simeonović, kaže **„autohtono domorodačko stanovništvo... koje je kontinuirano živelo na tom prostoru...“** ?!?!?

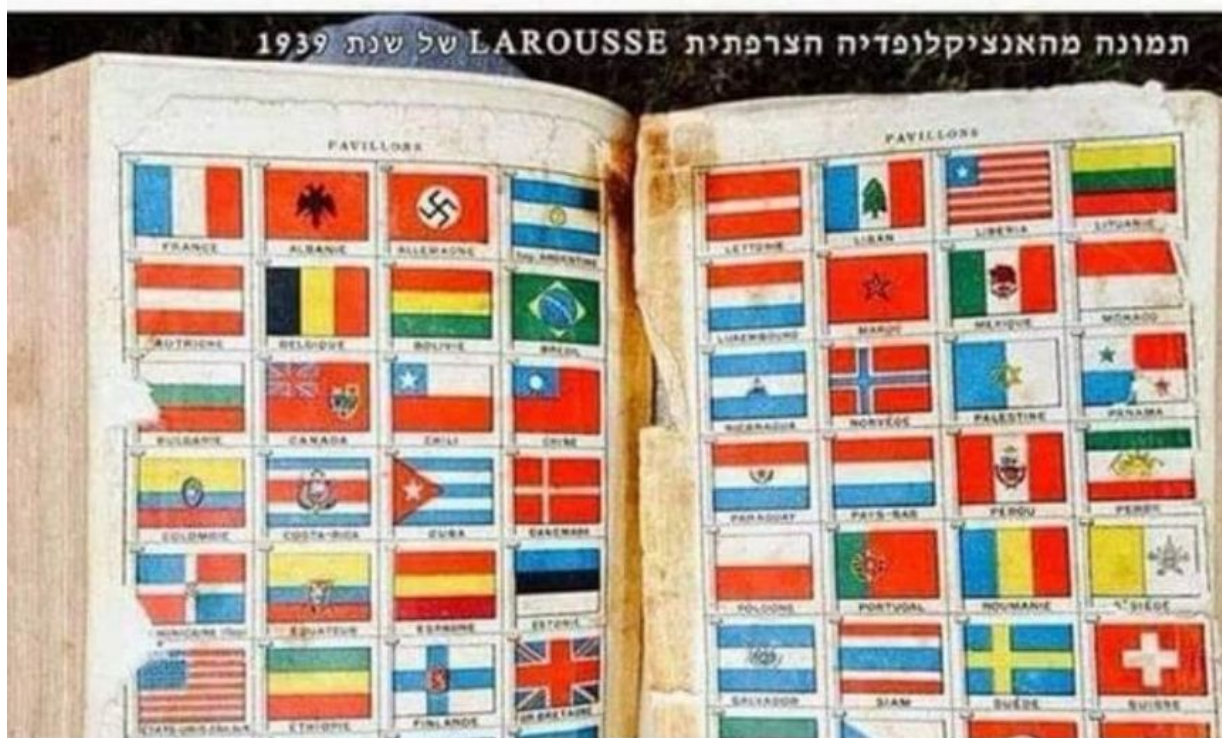
Ko... Jevreji (Izraelci) ili „Palestinci“... ?!?!?

Takođe je zanimljivo, ali svakako i veoma važno naglasiti da su se u brojnim desetljećima **i pre zvanične obnove i uspostave države Izrael 1948. godine**, brojni simboli, institucije i subjekti koji su se kvalifikovali i nazivali „Palestinski“, vezivali **isključivo i samo za Jevreje** u Palestini, i kao takvi – „Palestinski“ i bili su samo jevrejski. I ono što je bitno oni su kao takvi – „Palestinski“ bili i predstavljani u tadašnjim međunarodnim odnosima. **A bili su samo i isključivo jevrejski!**

I ko je onda u Palestini autohton!?!?

Slikom i tekstem u nastavku ću to prikazati i dokumentovati sa samo nekoliko primera, vrlo upečatljivih i jakih. A tih primera ima više desetina! Tačnije ima ih 70 !!!

^{3*} **KUR'AN** S PRIJEVODOM BESIMA KORKUTA, štampano i elektronsko izdanje:
<https://medzlis-split.org/images/pdf/prijevod-kurana-besima-korkuta.pdf> .

Palestinska zastava prema karti zastava iz francuskog ilustriranog Larusovog leksikona „Nouveau Petit Larousse Illustré“, iz **1924. godine**.

U svojim izdanjima od 1924. pa sve do 1939. godine svetski poznati i priznati izdavač enciklopedija „Le Petit Larousse Illustré“ (kod nas poznate kao La Rusova enciklopedija), a koja izlazi od 1905. godine na francuskom jeziku, u odeljku sa prikazom zastava sveta, pod odrednicom 'Palestina' daje prikaz plavo-bele jevrejske zastave sa "Davidovom zvezdom" u sredini.

„Palestinska zastava se vijori u luci Arhus“

Pod ovim naslovom lokalne novine ovog danskog grada i luke, **u aprilu 1930.** godine donose sliku i tekst o pristajanju trgovačkog broda „Emanuel“ **jevrejske brodarske kompanije iz Palestine.**

U delu tog teksta pored ostalog piše, citiram: „**Kapetan Arije Grevnov, a ispod zastava Palestine**“ (Arieh Grevnov – Jevrej, o.a.).

A „**ta zastava Palestine**“ je plavo-bela sa najupečatljivijim simbolom jevrejstva – „Davidovom zvezdom“.

Ista ta „*Palestinska zastava*“

plavo-bela (kao i boje današnje zastave Izraela) sa najtipičnijim simbolom
jevrejstva – „Davidovom zvezdom“,
na brodu „Emanuel“, **jevrejske brodarske kompanije iz Palestine**, ovoga
puta u engleskoj luci Southampton (Southampton).

„Palestina avioprevoz“

Bila je jevrejska privatna avio-kompanija (avio-prevoznik) iz Palestine koju je 18. decembra 1934. godine osnovao Jevrejin – cionista Pinhas Rutenberg u Palestini, u saradnji sa „Histadrutom“ (Generalnim sindikatom jevrejskih radnika u Palestini) i „Jevrejskom agencijom“.

Posle egipatskog avioprevoznika „Egypt’s Misrair“ ovo je bila najstarija avio-kompanija u regionu Bliskog istoka.

Reklamni plakat jevrejskog palestinskog
avio-prevoznika

„Palestina avioprevoz“

„Palestinski simfonijski orkestar“

EWART MEMORIAL HALL
(American University)
12, 14, 16th Street

SAMEDI 30 JANVIER 1946, à 8 h. 15 par.

SOCIÉTÉ DE MUSIQUE D'ÉGYPTE
Concert au profit de la
SOCIÉTÉ ÉGYPTIENNE POUR LA PROTECTION DES ANIMAUX
donné par

THE PALESTINE ORCHESTRA
Chef d'orchestre: **BYRONIŁAW SZYŁO**

PROGRAMME

GLUCK — Sphère en sol (ouverture)

MOZART — Concerto pour 2 piano en mi bémol majeur (K. 366)
Solo:
Klein
Roth
Bachner: Maria Elza Bachner et
Jean Fischmann

BEETHOVEN — Deuxième Symphonie en ré majeur, op. 36
Solo: Klein
Klein
Klein

Places de Concert "Pleyel" et "Beethoven"

PREMIÈRE SÉRIE: Fauteuil P.T. 100 - 75 - 50 - Salle P.T. 10
Balcon P.T. 75 - 50 - Escalier P.T. 25

Les places de la Société de Musique d'Égypte et les enfants de toutes nationalités
sont admis à 50% sur les prix des Places.

Les places au profit de la Société de Musique d'Égypte Fauteuil à 100, 75, 50 et Salle P.T. 10
et le prix de Concert de Société de Musique d'Égypte, 1946.

Les places sont vendues à 2 h. 15 minutes de l'heure l'ouverture des portes.
Préparez vos programmes au standard.

1946, 1, 1, 1, 1

Plakat i program nastupa
jevrejskog

Palestinskog simfonijskog orkestra
u Edvard memorijal dvorani Američkog Univerziteta u Kairu,
7. januara 1937. godine

Ovaj **jevrejski orkestar** pod tim imenom „**Palestinski simfonijski orkestar**“, osnovan je **1936. godine**, a **činilo ga je 76 Jevreja muzičara iz Palestine**, koji su izvodili dela klasične muzike.

December 26, 1936 / Exhibition Grounds, Tel-Aviv

December 28, 1936 / Edison Theater, Jerusalem

December 30, 1936 / Edison Theater, Jerusalem

January 1, 1937 / Exhibition Grounds, Tel-Aviv

January 7, 1937 / Ewart Memorial Hall, Cairo, Egypt

January 9, 1937 / Al-Hambra Theater, Alexandria, Egypt

January 11, 1937 / Al-Hambra Theater, Alexandria, Egypt

January 13, 1937 / Ewart Memorial Hall, Cairo, Egypt

April 24, 1938 / Exhibition Grounds, Tel-Aviv

April 26, 1938 / Edison Theater, Jerusalem

Program nastupa jevrejskog **Palestinskog simfonijskog orkestra** u periodu 1936-1938. godina – ukupno deset koncerata izvođenih u Jerusalimu, Tel Avivu (Palestina), Kairu i Aleksandriji (Egipat).

„Palestinska fudbalska asocijacija“

Osnovana je 14. avgusta **1928. godine** u Ramat Ganu, jevrejskom naselju pored Tel Aviva. Već sledeće godine, 17. maja **1929. godine**, postala je član **FIFA (Svetske fudbalske federacije)**.

Najavni plakat sa turneje **fudbalera reprezentacije „Palestine“** u Australiji 1939. godine

Palestine Vs. Australia 1939

Svi fudbaleri ove reprezentacije koji su nastupali pod imenom **„Palestina“**, **bili su Jevreji** i na dresovima su **nosili jevrejsku „Davidovu zvezdu“** (slike na sledećoj strani)

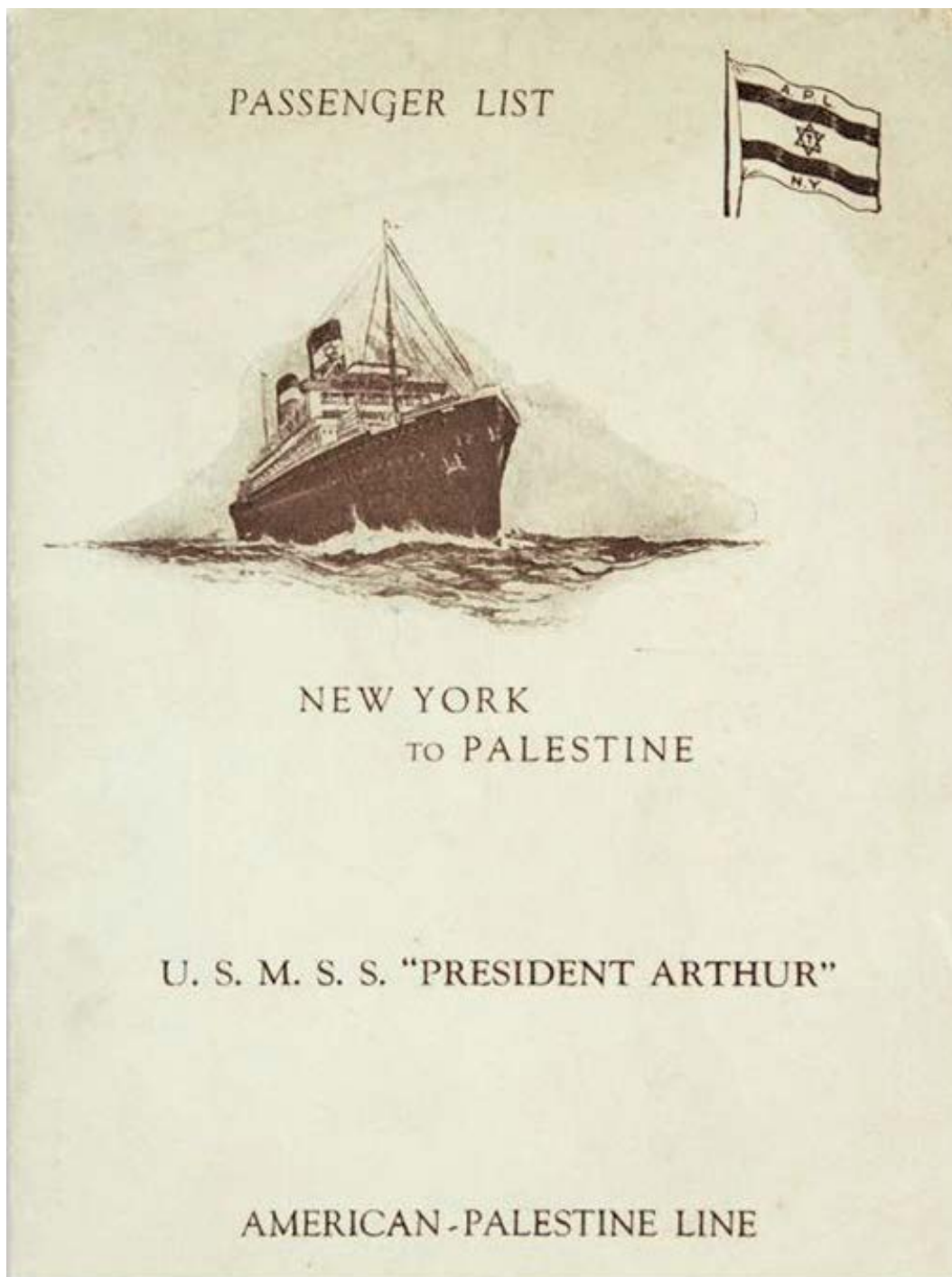

הקבוצה הזו לא ייצגה את המדינה הפלסטינית, אלא ייצגה את המנדט הבריטי.

ולמעשה זו הייתה מכבי תל אביב, ששיחקה עבור ישראל.

Američko-Palestinska linijska kompanija

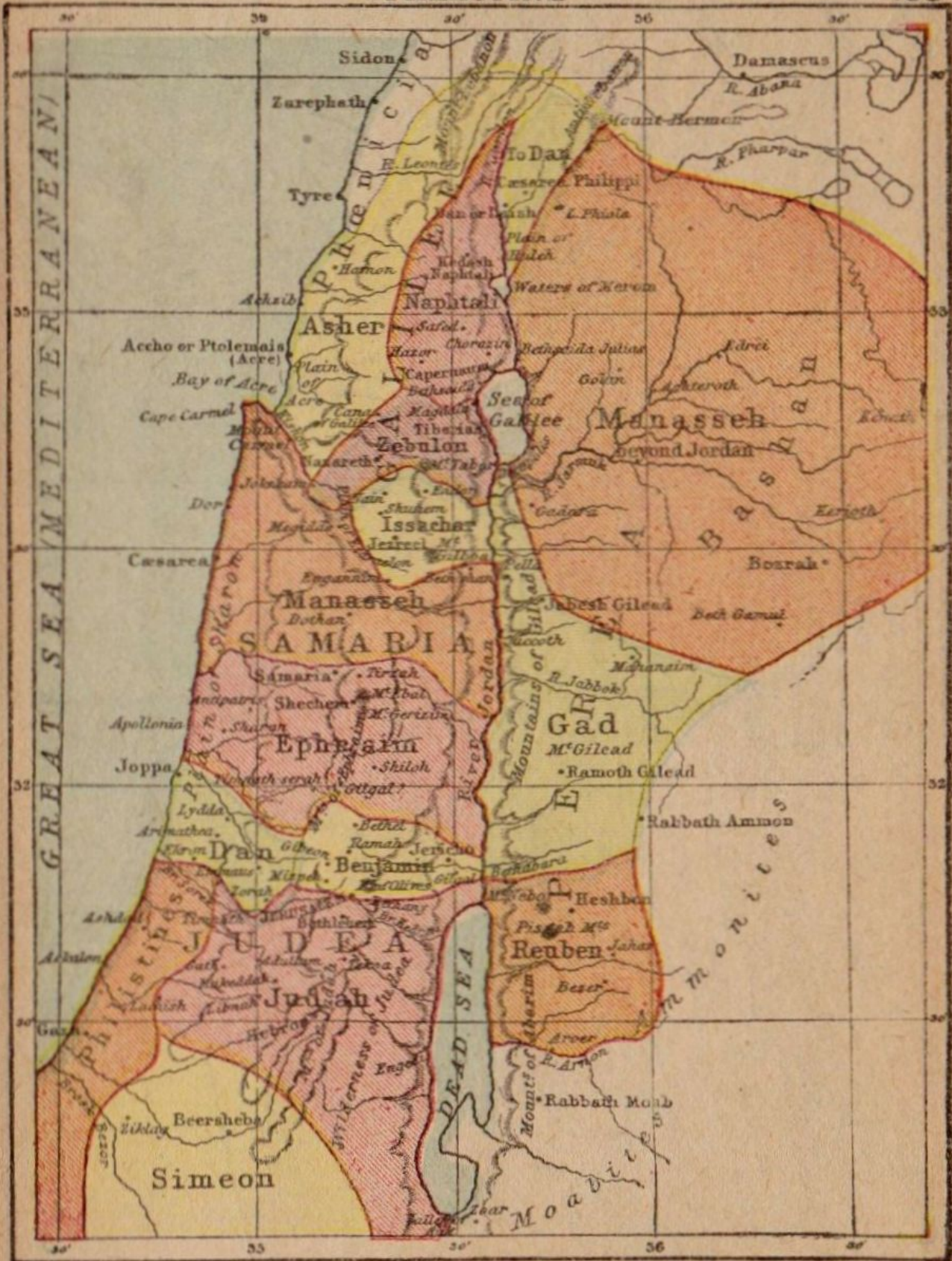

Američko-**Palestinska (brodska) linijska kompanija** je bila **jevrejska** parobrodska firma, osnovana 1924. godine

(Slika gore)

Popisna lista putnika broda Američko-Palestinske linijske kompanije sa karakterističnom **jevrejskom zastavom** sa „Davidovom zvezdom“ i sa tim istim jevrejskim simbolom na prednjem dimnjaku broda.

PALESTINE

A sada se ponovo vraćam tekstu g. Simeonovića!

I da ne želim polemisati sa g. Simeonovićem **o ovim istorijskim činjenicama i faktima svakako moramo reagovati istine radi!** Previše je taj prostor pun temelja starih jevrejskih sinagoga i antičkih naselja, i dan danas, da bi neko osporavao jevrejski identitet i kontinuitet Izraela, Judeje i Palestine, pa konačno i samih Jevreja i njihovog življenja na tom prostoru (ovde mislim na izjavu Mahmuda Abasa o „Isusu Palestincu“).

Iz ovoga valjda proizilazi i još jedna, u tekstu g. Simeonovića, bitna netačnost koju on navodi. A to je konstatacija da se „*ovaj prostor (Palestine) tako zove više od 3.000 godina!*“?

Istorijski je potpuno proverljiva, i to iz bezbroj izvora, **nepobitna istorijska činjenica** da ime „Palestina“, celoj jevrejskoj zemlji Judeji (današnji Izrael) **135. godine nove ere** daje rimski car Hadrijan, kao kaznu Jevrejima zbog stalnih pobuna, pre svega u Prvom (66–70. g. nove ere) i Drugom jevrejskom ustanku 132-135.g. nove ere, a šta više za kaznu i njihovom političkom i duhovnom centru i svetom gradu Jerusalimu menja ime u **Aelia Capitolina** (tek 362. godine rimski imperator Julian Apostat ponovo vraća ime Jerusalem). Dakle, ni ova 'konstatacija' g. Simeonovića apsolutno nije tačna i ne stoji!

Konačno, ali svakako i ne manje važno, što pretpostavljam g. Simeonović verovatno i ne zna iako se u razgovorima 'bavi temom Palestine', jeste **da ima 'Palestina' dolazi od hebrejske reči Peleset / Pelešet (Filisti)**, kako su Jevreji zvali **taj helensko-grčki narod Peleset (Pelešet-P'lištim)** ili Filistejci^{4*}, koji je bio jedan od „naroda sa mora“ koji su u određenom istorijskom trenutku krenuli sa prostora južnogrčkih ostrva u osvajanja primorskih delova antičkog Egipta i Kanaana, **u vremenu kada su Jevreji već živeli na tom prostoru.**

Uzgred, u arapskom jeziku – alfabetu nema – ne postoji slovo „P“^{5*}, pa Arapi Palestinu i ne zovu 'Palestina' već '*Falastin*'.

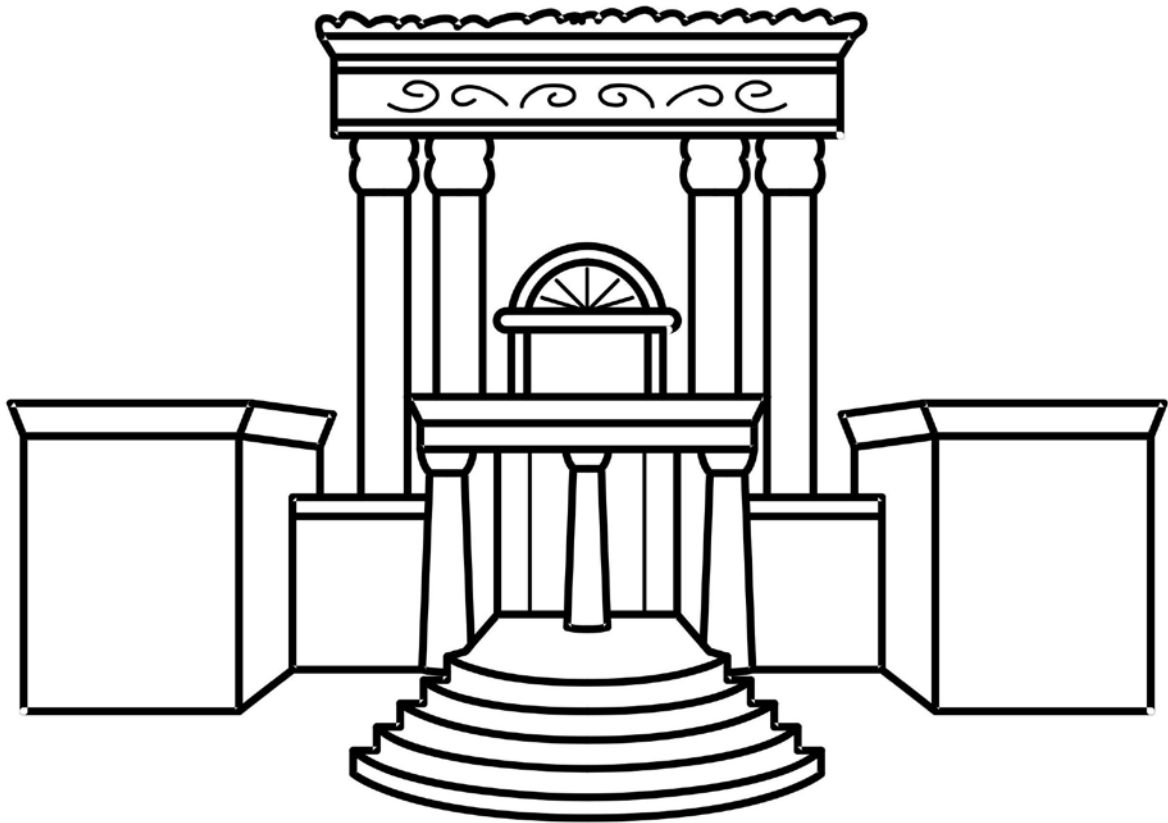
Da rezimiram, mnogo toga, na ovaj ili onaj način, ipak nije, kako nas želi uveriti teksta g. Simeonovića dat u NIN-u. A pogotovu da navedeni naslov samog teksta „*Daleko od istorijske istine...*“, apsolutno ne uvažava i ne odražava jasne i nepobitne istorijske činjenice.

Ali svakako, za oba ova naroda, i Jevreje i Palestice, bitno je da obe strane, ponavljam OBE STRANE, nađu volju i htenje da mirnim putem,

^{4*} Emil Heršak, Drevne seobe: prapovijest i stari vijek (Zagreb: Školska knjiga, 2005), 216.

^{5*} Optolov, Arapski jezik za početnike. Učenje arapskog: <https://optolov.ru/bs/dizajnu-kuhni/arabskii-yazyk-dlya-nachinayushchih-izuchenie-arabskogo-yazyka.html>.

kroz pregovore i uz pomoć međunarodne zajednice, nađu REŠENJE, koje sigurno neće zadovoljiti svekolike njihove aspiracije, ali će činjenica postojanja mira sigurno dozvoliti obema narodima kao i njihovim susjedima, da svoj boljitak traže i nalaze u „samo“ ekonomskim borbama, za svoj svakodnevni životni standard.

Skica „Drugog (Herodovog) jevrejskog Hrama“ u Jerusalimu, iz vremena 1. veka nove ere

